

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

BESCHIKKING A. - B.

1.1 Per brief van 21 mei 2000 heeft de heer dr A. (hierna: A.) zich gewend tot de Raad van Toezicht (hierna: de Raad) met een klacht, met verzoek om advies, over een -nagelaten- gedraging van drs B. (hierna: B.), octrooigemachtigde.

1.2 De klacht van A. houdt in het kort in dat hij door B. niet volledig is ingelicht over de voor indiening van een Europese octrooiaanvraag te verwachten kosten, in het bijzonder over een honorarium voor het in een (termijn)bewakingssysteem opnemen van de octrooiaanvraag. Hierdoor zou A. geconfronteerd zijn geweest met een rekening van B. die ongeveer hfl 2.000,- hoger was dan waarop hij op meende te mogen rekenen.

2.1 De secretaris van de Raad heeft op 14 juli en/of 24 juli 2000 telefonisch contact gehad met partijen om te onderzoeken of een schikking mogelijk was. Dit niet het geval zijnde heeft de Raad per brief van 28 juli 2000 de klacht aan B. gezonden met verzoek om commentaar.

2.2 Per brief van 28 augustus 2000 heeft B. zijn reactie gegeven, waarvan een kopie per brief van 13 september 2000 is gezonden aan A..

2.3 Na uitnodiging daartoe per brief van 9 oktober 2000 hebben partijen hun standpunten mondeling toegelicht en vragen van de Raad beantwoord ter zitting van de Raad op 7 december 2000.

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

3.1 Op grond van de gewisselde schriftelijke stukken en de gegeven mondelinge toelichtingen stelt de Raad het volgende vast.

3.2 Op 31 maart 1999 heeft A. een gesprek gehad met B. over zijn voornemen tot octrooiëring van een vinding van A.. A. had zelf reeds een aanzet voor een beschrijving van de vinding in het Engels alsmede een tekening gemaakt.

Op een vraag van A. naar de te verwachten kosten van het opstellen en indienen van een Europese octrooiaanvraag heeft B. aangegeven dat die wel zo'n hfl 10.000,- zouden bedragen. A. vroeg daarop hoe de kosten gereduceerd zouden kunnen worden.

B. heeft daarna uiteengezet dat een aanzienlijk deel van de kosten werden bepaald door de door hem aan de zaak te besteden tijd (ad hfl 335.- per uur) en dat er daarnaast kosten voor officiële taksen waren. De kosten voor de Europese octrooiaanvraag zouden lager kunnen uitvallen naarmate A. meer zou bijdragen aan de totstandkoming van de octrooiaanvraag.

A. heeft van het gesprek -niet aan de Raad overgelegde- notities waarin staat "...", hetgeen volgens A. refereert aan het bedrag tot waarop de kosten van de Europese octrooiaanvraag waarschijnlijk gereduceerd zouden kunnen worden. B. kan zich dat bedrag overigens niet herinneren, en vermoedt dat dat bedrag te maken had met de kosten van een Nederlandse octrooiaanvraag. Hoe het ook zij, A. heeft B. de opdracht verstrekt, met het uitdrukkelijke verzoek tot specificatie van de declaraties. Afgesproken werd dat B. een voorschotnota

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

zou zenden. Deze voorschotnota voor hfl 5.000,- excl. BTW werd op 1 april aan A. gezonden. In zijn (fax)brief van 5 april 1999 bevestigde A. het gesprek, en sprak daarbij de hoop uit dat de door hem aangeleverde concept tekst zodanig was dat B. deze in korte tijd zou kunnen omzetten naar een optimale Europese octrooiaanvraag. De heer A. gaf daarbij aan dat de door hem ontvangen voorschotnota niet gespecificeerd was, maar dat hij er van uitging dat de voorschotnota uiteindelijk verrekend zou worden op basis van een door B. gespecificeerde nota van kosten en tijd besteed aan de octrooiaanvraag. A. vroeg daarbij om een bevestiging dat B. instemde met hetgeen door A. gesteld is.

Met zijn brief van 6 april 1999 zond B. zijn voorstel voor de Europese octrooiaanvraag, onder bevestiging van de brief van A. van 5 april 1999. Op 26 april 1999 is de octrooiaanvraag ingediend. A. heeft te kennen gegeven dat hij niets dan lof had voor het werk van B., en dat dat voortreffelijk van aard was.

Er was echter een verschil van mening over de nota. Na verzoeken van A. per brieven van 16 juni 1999 en 28 augustus 1999 om een gespecificeerde nota heeft B. op 3 september 1999 zijn declaratie met specificatie van de verrichte werkzaamheden (7,5 uur) aan A. gezonden. In de declaratie was hfl 4.562,50 excl BTW aan honorarium opgenomen. Het verschil met de voorschotnota bedroeg hfl 2027,94.

A. schreef op 18 september 1999 dat het hem tegenviel dat er blijkbaar toch nog 7,5 uur nodig was voor het in geschikte vorm brengen van de door hem verstrekte tekst, en dat het gedeclareerde honorarium neerkwam op hfl 680,33 per uur, hetgeen niet in overeenstemming was met de eerder

3

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

genoemde hfl 335,- per uur. A. verzocht daarom om correctie van de nota.

B. reageerde per brief van 24 september 1999 met er onder meer op te wijzen dat zijn kantoor een honorarium hanteert voor het in hun bewakingssysteem opnemen van een zaak met de daarbij behorende termijnen. Voorts waren een designatietaks een onderzoekstakse, een indieningstakse en (twee) conclusietaksen betaald en waren reglementaire tekeningen gemaakt. De genoemde kosten zouden het resterende bedrag van de declaratie van B. verklaren.

Op 1 oktober 1999 schreef A. dat hij de rekening nog steeds niet begreep. Uitgaande van de officiële taksen voor een en ander kwam hij uit op een in rekening gebracht bedrag van hfl 2.050,- honorarium voor het opnemen in het bewakingssysteem plus converteren van de tekening.

Partijen zijn blijkbaar niet nader tot elkaar gekomen, getuige de bevestiging van B. op 14 oktober 1999 dat A. de octrooiprocedure zelf zou voortzetten, hetgeen ook gebeurd is.

3.3 Naar aanleiding van een betalingsaanmaning van 5 januari 2000 schreef A. op 16 januari 2000 Mr Ir C.

(hierna C.), financieel directeur van het kantoor van B., met een voorstel tot een schikking, inhoudende dat A. van de hfl 2.050,- hfl 250,- voor het omwerken van de tekening zou voldoen, maar niet de resterende hfl 1.800,-, welke post geschrapt zou dienen te worden wegens ontstane misverstanden.

C. wees er in zijn reactie van 25 januari 2000 op dat B. zich meende te herinneren dat hij gezegd had dat de hfl 10.000,- voor een Europese octrooiaanvraag grotendeels bestonden uit het uurtarief van de octrooigemachtigde,

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

taksen en kosten voor tekeningen, en voorts dat de honoraria inderdaad niet expliciet door hem vermeld waren omdat het bij octrooigemachtigden in de gehele wereld gebruikelijk zou zijn om voor vrijwel iedere te betalen officiële takse een honorarium te berekenen. C. legde daarbij uit dat hun honorarium niet enkel betrekking had op het in een bewakingssysteem opnemen van de zaak, maar ook op diverse andere handelingen, waaronder het aanmaken van een dossier, invullen formulieren, noteren data voor taksebetalingen, etc. . Verder stelde C. dat B. had gepoogd om de kosten van de octrooiaanvraag beperkt te houden, zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit, en dat dat gezien de nota van nog geen hfl 8.000,- goed gelukt was. C. stelde daarbij op zijn beurt een schikking voor, waarbij A. dan de helft van het openstaande bedrag, neerkomend op hfl 1.013,97 zou moeten betalen.

3.4 Er heeft nadien nog een correspondentieronde plaatsgevonden, waarover de Raad niet specifiek geïnformeerd is, maar waarvan wel duidelijk is dat deze partijen niet tot elkaar gebracht heeft.

3.5 Ter zitting heeft A. er -in aansluiting aan hetgeen hij daarover opmerkte in zijn klachtbrief- nog op gewezen dat wanneer hij volledig zou zijn ingelicht over de kosten hij had kunnen beslissen of die te dragen waren en met de zaak door te gaan en de opdracht aan B. te geven of wellicht met B. had kunnen nagaan of A. nog meer zelf zou kunnen doen om de kosten te drukken.

4.1 De Raad overweegt naar aanleiding van de hem ter beschikking gestelde informatie het volgende.

4.2 De Raad acht A. ontvankelijk in zijn klacht tegen B..

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

4.3 In de -vertrouwelijke- relatie tot de opdrachtgever is de octrooigemachtigde gehouden tot het verstrekken van al die informatie die niet anderszins vertrouwelijk is en van belang is of kan zijn voor de opdrachtgever, in het bijzonder wanneer deze daarom verzoekt. Dit geldt ook voor de door de octrooigemachtigde gehanteerde tarievenstructuur.

4.4 In deze zaak heeft A. duidelijk te kennen gegeven dat het voor hem van belang was om de kosten gereduceerd te houden en om gespecificeerde rekeningen te ontvangen.

4.5 Op zich is B., mede dankzij de kwaliteit van de A. voorbereide stukken, er in geslaagd om de kosten zo'n hfl 2.000,- lager te houden dan het aanvankelijk genoemde bedrag van hfl 10.000,-. De betekenis van de door A. zelf genoteerde "6-8K" is niet duidelijk geworden: of dit het nog te reduceren bedrag of het -na reductie- te bereikende eindbedrag zou zijn. De Raad laat zich daarom hierover niet verder uit. Wel merkt de Raad op dat de hoogte van de nota hem niet ongepast lijkt.

4.6 De Raad constateert dat er blijkbaar een verschil is geweest tussen de inschatting door B. van de informatiewens van A. en de werkelijke behoefte daarvoor bij A..

4.7 Het komt de Raad daarbij echter niet voor dat B. de gewenste informatie heeft willen achterhouden. B. heeft immers wel inzicht verschaft in de tarievenstructuur van zijn kantoor, zij het niet in een zodanige mate van volledigheid zoals die door zijn cliënt uiteindelijk gewenst werd.

4.8 Het zou beter zijn geweest indien B. zijn cliënt systematischer en daardoor vollediger omtrent de kostenopbouw had geïnformeerd, teneinde zijn cliënt in staat te

6

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN
Postbus 3219, 2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

stellen de juiste afwegingen te maken en te beslissen wat te doen. Onder de gegeven omstandigheden is de Raad echter niet van oordeel dat B. in zodanige mate tekort is geschoten in de verstrekking van informatie aan zijn cliënt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan klachtenswaardig gedrag.

5. De Raad van Toezicht, gelet op artikelen 16 en 18 van het octrooigemachtigdenreglement, beschikkende, verklaart de klacht van de heer dr. A. tegen drs. B. ongegrond.

Aldus gedaan te 's Gravenhage op 6 april 2001 in de samenstelling:

ir. F.J. Smit, voorzitter
ir. A. Ferguson, secretaris
dr. P.M. Breepoel, lid
drs. F. Barendregt, lid
mr.ir. J.H.F. de Vries, plaatsvervangend lid

voorzit

ter:
secre
taris:

sta

Ingevolge artikel 19 OctrooigemachtigdenReglement kan van deze beslissing gedurende een maand na de dag van verzen-
ding beroep worden ingesteld bij de Raad van Beroep inzake
het Toezicht op de Octrooigemachtigden.

7

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden
RIJSWIJK, 17 september 2002

De Raad van Beroep inzake het Toezicht op de Octrooigemachtigden;
- Gelet op het beroepschrift van dr. A. - hierna ook appellant .- d.d. 12
juni 2001, tegen de
beslissing van de Raad van Toezicht op de Octrooigemachtigden d.d. 6 april
2001, waarbij de tegen
drs. B. - hierna B. - ingediende klacht ongegrond is verklaard;
- Gezien de stukken, waaronder vorengenoemde beslissing van de Raad van
Toezicht, het
beroepschrift van appellant, en het antwoord van B. van 23 augustus 2001;
- Gehoord ter zitting van de Raad van Beroep op 13 december 2001 partijen in
persoon; B. was
vergezeld van mr. ir. C. - hierna C. -, octrooigemachtigde en financieel
directeur van
D., het kantoor waar B. werkzaam is;

Overweegt als volgt:

1 De klacht

Blijkens de stukken liggen de volgende - onweersproken - feiten ten grondslag
aan de klacht:

- Tijdens een gesprek op 31 maart 1999 tussen appellant en B. over het
voornemen van

appellant om zijn vinding te octrooieren, heeft appellant B. gevraagd naar
de te verwachten

kosten voor het opstellen en indienen van een Europese
octrooiaanvraag. Toen B.

antwoordde dat die wel zo'n hfl 10.000,- zouden bedragen, heeft appellant
gevraagd hoe de kosten

gereduceerd zouden kunnen worden. B. heeft daarop geantwoord dat de kosten
voor een

aanzienlijk deel worden bepaald door de door de gemachtigde te besteden
tijd (ad hfl 335,- per

uur), officiële taksen en kosten voor tekeningen. Tevens deelde hij mede

dat de kosten voor de

Europese octrooiaanvraag lager uit zouden kunnen vallen naarmate appellant meer zou bijdragen

aan de totstandkoming van de octrooiaanvraag, hetgeen appellant middels de aanlevering van een concepttekst en tekening zou doen. Appellant heeft B. vervolgens de opdracht tot indiening van de aanvraag verstrekt, met het uitdrukkelijke verzoek tot specificatie van de declaraties.

- Volgens afspraak werd, op 1 april 1999, een voorschotnota aan appellant gezonden. In zijn (fax)brief van 5 april 1999 gaf appellant onder meer aan dat de door hem ontvangen voorschotnota niet gespecificeerd was, maar dat hij er van uit ging dat de voorschotnota uiteindelijk verrekend zou worden op basis van een door B. gespecificeerde nota van kosten en tijd besteed aan de octrooiaanvraag;

- Bij brief van 6 april 1999 heeft B. aan appellant zijn voorstel voor de Europese octrooiaanvraag doen toekomen. Op 26 april 1999 is de (Europese) aanvraag ingediend. Vervolgens heeft B. na schriftelijke verzoeken van 16 juni 1999 en 28 augustus 1999 om een gespecificeerde nota op 3 september 1999 zijn declaratie, met specificatie van de verrichte werkzaamheden (7,5 uur) aan appellant gezonden. Het verschil met de voorschotnota (nog te betalen) bedroeg hfl 2027,94;

- Appellant schreef op 18 september 1999 dat het hem tegenviel dat er blijkbaar toch nog 7,5 uur nodig was voor het in geschikte vorm brengen van de door hem verstrekte tekst, en dat het gedeclareerde honorarium neerkwam op hfl 680,33 per uur, hetgeen niet in overeenstemming was met de eerder genoemde hfl 335,- per uur. Appellant verzocht daarom om correctie van de nota;

- B. antwoordde per brief van 24 september 1999 dat naast zijn tijdsbesteding van 7,5 uur zijn kantoor een honorarium hanteert voor het in het bewakingssysteem opnemen van een zaak met de daarbij behorende termijnen, dat voorts de reglementaire tekeningen zijn gemaakt en dat een designatietakse, onderzoekstakse, de indieningstakse en (twee) conclusietaksen zijn betaald;

- Op 1 oktober 1999 schreef appellant dat hij de rekening, en met name de post 'Converteren van 1 aangeleverde tekening plus 'honorarium voor het in uw bewakingssysteem opnemen' ad hfl. 2.050,- nog steeds niet begreep;

- Blijkens de brief van B. van 14 oktober 1999 heeft appellant vervolgens de octrooiprocedure zelf voortgezet;

- Naar aanleiding van een betalingsaanmaning van 5 januari 2000 stelde appellant per fax van 16 januari 2000 C. voor de zaak te schikken door van de hfl 2.050,- nog hfl 250,- te voldoen voor het omwerken van de tekeningen en de resterende ad hfl 1.800,-, te schrappen wegens de ontstane misverstanden;
- In zijn reactie van 25 januari 2000 gaf C. aan dat B. in het eerste gesprek met appellant de honoraria van zijn kantoor inderdaad niet expliciet had vermeld, omdat het bij octrooigemachtigden in de gehele wereld gebruikelijk zou zijn om voor vrijwel iedere te betalen officiële takse een honorarium te berekenen. Voorts legde C. uit dat het door zijn kantoor in rekening gebrachte honorarium niet enkel betrekking had op het in een bewakingsstelsel opnemen van de zaak, maar ook op diverse andere handelingen, waaronder het aanmaken van een dossier, invullen van formulieren, noteren van data voor taksebetalingen, etc. Tenslotte stelde C. een schikking voor, waarbij appellant de helft van het nog openstaande bedrag ad hfl 1.013,97 zou moeten betalen;
- Er heeft nadien nog een correspondentieronde plaatsgevonden die partijen niet tot elkaar heeft gebracht;
- Ter zitting van de Raad van Toezicht heeft appellant benadrukt dat, indien hij volledig zou zijn ingelicht over de kosten, hij had kunnen beslissen om B. de opdracht niet te geven, dan wel met B. had kunnen nagaan of hij zelf nog meer zou hebben kunnen doen om de kosten te drukken.

2 Het oordeel van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht heeft onder meer het volgende overwogen:

- uitgangspunt in de - vertrouwelijke - relatie tot de opdrachtgever is dat de octrooigemachtigde is gehouden tot het verstrekken van al die informatie, die niet anderszins vertrouwelijk is en van belang is of kan zijn voor de opdrachtgever, in het bijzonder wanneer deze daarom verzoekt. Daaronder valt ook de door de octrooigemachtigde gehanteerde tarievenstructuur;

- A. heeft duidelijk te kennen gegeven dat het voor hem van belang was de kosten gereduceerd te houden en gespecificeerde rekeningen te ontvangen;
- B. is, mede dankzij de kwaliteit van de door appellant voorbereide stukken, erin geslaagd om de kosten zo'n hfl. 2.000,- lager te houden dan het aanvankelijk genoemde bedrag van hfl 10.000,-.
De hoogte van de nota lijkt de Raad van Toezicht niet ongepast;
- er is blijkbaar een verschil geweest tussen de inschatting door B. van de informatiewens van appellant en de werkelijk behoefte daaraan bij appellant;

De Raad van Toezicht was van oordeel dat B. de gewenste informatie niet achter heeft willen houden, aangezien hij wel inzicht heeft verschaft in de tarievenstructuur van zijn kantoor, zij het niet in zodanige mate van volledigheid als door zijn cliënt uiteindelijk gewenst werd. Het zou beter zijn geweest indien B. zijn cliënt systematischer en daardoor vollediger omtrent de kostenopbouw had geïnformeerd, teneinde zijn cliënt in staat te stellen de juiste afwegingen te maken en te beslissen wat te doen.

De Raad van Toezicht was onder de gegeven omstandigheden echter van oordeel dat B. niet in zodanige mate tekort was geschoten in de verstrekking van informatie aan zijn cliënt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan klachtwaardig gedrag. De Raad van Toezicht heeft vervolgens de klacht ongegrond verklaard.

3 Het beroepschrift

3.1 In het beroepschrift heeft appellant, samengevat, de volgende grieven aangevoerd tegen de beslissing van de Raad van Toezicht:

- De aan het oordeel van de Raad van Toezicht ten grondslag liggende redenering moet worden verworpen, omdat deze leidt tot de conclusie dat het recht van een cliënt op het krijgen van adequate informatie, in soortgelijke gevallen in de toekomst onafdwingbaar is geworden. Enerzijds erkent de Raad van Toezicht het recht van de cliënt op informatie, anderzijds sanctioneert de Raad de schending van dit recht niet, aangezien de Raad concludeert dat 'B. niet in zodanige mate tekort is geschoten in de verstrekking van informatie aan zijn cliënt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan klachtenswaardig gedrag'

- De Raad van Toezicht heeft ten onrechte de handelwijze van B. niet klachtwaardig geacht.

Er zijn verschillende argumenten om aan te moeten nemen dat B. de gevraagde informatie

over de in rekening te brengen kosten moedwillig heeft achtergehouden, dan wel deze graag

onvoldoende serieus heeft genomen. Appellant heeft al bij het eerste contact uitdrukkelijk

gevraagd naar gespecificeerde rekeningen en alle te verwachten kosten om deze kosten zoveel

mogelijk te kunnen reduceren. Pas na herhaalde schriftelijke verzoeken om een gespecificeerde

rekening is er een gestuurd, maar in die rekening werd slechts een globale opsomming van de

kosten gegeven. Vervolgens werd, na de constatering door appellant dat niet het afgesproken

uurtarief in rekening was gebracht en het daarop volgende verzoek om correctie van deze rekening,

de post 'honorarium' voor het in ons bewakingssysteem opnemen van een zaak met de daarbij

behorende termijnen' vermeld; daarbij werd niet duidelijk gemaakt wat dat "honorarium" dan wel

inhield en met name welke kosten daarvoor gemaakt moesten worden. Ook in de brief van C.

van 25 januari 2000 is niet adequaat beschreven wat dit 'honorarium' inhoudt;

- De Raad van Toezicht heeft ten onrechte niet in zijn overwegingen betrokken dat het kantoor van

B. tijdens de hoorzitting van de Raad van Toezicht van 7 december 2000 niet meer bereid

was tot enigerlei vorm van schikking. Appellant heeft tijdens deze zitting aan C. een voorstel

tot schikking gedaan, dat door C. niet werd geaccepteerd, terwijl C. ook niet bereid bleek om

enig ander tegenvoorstel te doen;

4 Het antwoord van B. op het beroepschrift

B. heeft in zijn antwoord, samengevat, het volgende betoogd:

Het oordeel van de Raad van Toezicht dat B. niet klachtwaardig heeft gehandeld is niet

direct in tegenspraak met de vaststelling dat een octrooigemachtigde gehouden is tot het

verstrekken van al die informatie die niet anderszins vertrouwelijk is en van belang is of kan zijn

voor de opdrachtgever. Appellant gaat bij zijn analyse van de beschikking van de Raad van Toezicht, waarin hij enkel het uitgangspunt en de conclusie van de Raad weergeeft, namelijk voorbij aan de tussenliggende overwegingen van de Raad van Toezicht dat B. wel degelijk inzicht in de tarievenstructuur van zijn kantoor heeft verschaft, zij het dat later is gebleken dat appellant prijs stelde op een grotere volledigheid;

Van moedwillig achterhouden van de gevraagde informatie door B. is geen sprake geweest,

omdat bij de rekening, die vanwege een interne automatiseringsslag pas na herhaalde verzoeken

van appellant is verstuurd, direct een specificatie zat. Deze specificatie bevatte niet de door

appellant gewenste informatie, omdat B. er van uitging dat het verzoek om een specificatie

betrekking had op de tijd die B. aan de aanvraag gewerkt had. Pas op 18 september 1999

heeft appellant gevraagd of het bedrag van de rekening alleen bestond uit kosten die samenhangen

met de door B. bestede tijd, waarop B. bij brief van 24 september 1999 de gevraagde

uitleg heeft verschaft;

De laatste grief doet ten onrechte voorkomen dat D. niet bereid was om tot een

minnelijke schikking van het geschil te komen. Appellant is in de uitwerking van deze grief

onvolledig en geeft daarmee een verkeerde voorstelling van zaken. In reactie op het voorstel van

C. van 25 januari 2000 om het nog openstaande bedrag van de nota te delen, heeft appellant

aangeboden nog hfl 500,- te betalen. C. hield echter vast aan de helft van het nog openstaande

bedrag. Toen appellant tijdens de zitting aanbood om nog hfl 501,- van het openstaande bedrag te

voldoen, heeft C. dit aanbod niet aanvaard omdat het verhogen van een eerder bod met hfl 1,-

niet als een serieuze poging tot het bereiken van een schikking kan worden gezien.

In zijn antwoord heeft B. nog enige woorden gewijd aan de ontvankelijkheid van het beroep.

5 Het oordeel van de Raad van Beroep

5.1 Ontvankelijkheid

Tijdens de zitting van Raad van Beroep heeft B. verklaard geen formeel bezwaar te hebben

tegen het behandelen van het beroep. Ambtshalve overweegt de Raad van Beroep dienaangaande het volgende:

Appellant heeft bij brief van 6 mei 2001 beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Raad van

Toezicht inzake de klacht tegen B.. De motivering van dit beroep heeft hij eerst bij brief d.d. 12

juni 2001 aan de Raad van Beroep (doch gericht aan het adres van de Raad van Toezicht) gezonden,

zodat hij niet overeenkomstig art. 19, lid 1 j° lid 3 van het Octrooigemachtigdenreglement, een met

redenen omkleed beroep ingesteld binnen een maand na de dag van verzending van de brief (d.d. 18

april 2001), waarbij hem een afschrift van de beslissing van de Raad van Toezicht is gezonden.

Niettemin heeft de Raad van Beroep besloten het beroep als tijdig ingesteld te beschouwen en het

beroep in behandeling te nemen. Redengevend is het feit dat appellant de brief van 6 mei 2001 had

gericht aan de Raad van Toezicht, die deze brief na ontvangst niet ter behandeling heeft doorgezonden

aan de secretaris van de Raad van Beroep, doch in plaats daarvan bij brief van 7 mei 2001 aan

appellant de ontvangst heeft bevestigd en vervolgens, in een wellicht ten overvloede, heeft

meegedeeld dat het bezwaarschrift (lees: beroep) moet worden ingediend bij de Raad van Beroep,

waarbij appellant werd geattendeerd op de beroepstermijn. Nu appellant noch gewezen werd op het

juiste adres van de Raad van Beroep, noch op het feit dat hij alsnog zijn beroepschrift diende in te

dienen bij de Raad van Beroep, noch op de voorwaarde dat binnen de termijn van een maand ook een

motivering van het beroep door de Raad van Beroep diende te zijn ontvangen, is de Raad van Beroep

van oordeel dat dit gebrek aan informatie niet ten nadele van de klager mag werken, van welk feit hij

de secretaris van de Raad van Toezicht en B. bij brieven van 8 augustus 2001 op de hoogte heeft

gebracht. De Raad van Beroep acht appellant derhalve formeel ontvankelijk in zijn beroep.

5.2 Het oordeel van de Raad van Beroep t.a.v. het beroep

5.2.1 Evenals de Raad van Toezicht stelt de Raad van Beroep vast dat een octrooigemachtigde

verplicht is zijn opdrachtgever alle relevante informatie te verstrekken, die voor hem bij zijn

besluitvorming omtrent het verstrekken van de opdracht tot indiening van een octrooiaanvraag nodig

is, in het bijzonder wanneer deze daarom verzoekt. Dit geldt ook voor de door de octrooigemachtigde gehanteerde tarievenstructuur en de te verwachten kosten, waaronder ook de vaste kosten vallen. In deze plicht is B. naar het oordeel van de Raad van Beroep tekort geschoten, nu hij niet reeds in het eerste gesprek, maar pas na herhaalde verzoeken een inzicht heeft gegeven in de opbouw van de kosten voor de indiening, waarbij echter een toelichting op de post "honorarium" nog ontbrak.

5.2.2. Op grond van de ontvangen toelichtingen stelt de Raad van Beroep echter vast dat van de aanvang af er een misverstand heeft bestaan tussen appellant en B. ten aanzien van de behoefte aan informatie bij appellant en het doel waarmee deze om een specificatie van de kosten vroeg (namelijk om zoveel mogelijk werk zelf te kunnen verrichten). Zo verkeerde B. in de veronderstelling dat het verzoek van appellant om een specificatie van de kosten betrekking had op de enige kosten die gedrukt konden worden, namelijk die van het uurtarief. Dit misverstand heeft kennelijk ook nog een rol gespeeld bij het gebruik van de term "honorarium" in de specificatie van 24 september 1999, waarbij werd nagelaten aan te geven wat dit honorarium inhield. Tengevolge van dit misverstand is B. tekortgeschoten in zijn verplichting tot informatieverstrekking.

5.2.3. De Raad van Beroep is voorts van oordeel dat B. uit de brief van appellant naar aanleiding van de toelichting van 24 september 1999 had kunnen begrijpen welke informatie appellant wenste, en vervolgens de eerst later (in de brief van C. d.d. 25 januari 2000) gegeven toelichting had dienen te geven over de precieze onderdelen van het honorarium, zoals kantoorkosten e.d..

5.2.4. De Raad van Beroep is met de Raad van Toezicht van oordeel dat het beter ware geweest dat B. zijn cliënt systematischer en daardoor vollediger omtrent de kostenopbouw had geïnformeerd, teneinde zijn cliënt in staat te stellen de juiste afwegingen te maken en te beslissen wat te doen en stelt vast dat B. het verzoek van appellant wellicht in onvoldoende mate serieus heeft genomen.

De Raad van Beroep ziet in een en ander echter geen enkele aanwijzing voor de conclusie in de tweede grief van appellant dat B. de gevraagde informatie over de in rekening te brengen kosten moedwillig zou hebben achtergehouden.

5.2.5. Onder de gegeven omstandigheden is de Raad van Beroep met de Raad van toezicht van oordeel dat B. in enige mate tekort is geschoten in de verstrekking van informatie aan zijn cliënt

doch onvoldoende om hem een sanctie op te leggen. Anders dan in de eerste grief wordt betoogd, betekent dit niet dat het recht van een cliënt op het krijgen van adequate informatie hierdoor, in soortgelijke gevallen, onafdwingbaar wordt.

5.2.6. Tenslotte merkt de Raad van Beroep met betrekking tot de derde grief op dat wat er zij van de bereidheid tot schikken ter zitting van de Raad van Toezicht, deze omstandigheid geen verandering kan brengen in het oordeel over de vraag of de klacht kan leiden tot het opleggen van een sanctie aan B.. Ook deze grief is derhalve geen aanleiding tot grondverklaring van het beroep.

6 Conclusie

De Raad van Beroep onderschrijft het oordeel van de Raad van Toezicht, dat het beter zou zijn geweest indien B. zijn cliënt systematischer en daardoor vollediger omtrent de kostenopbouw had geïnformeerd teneinde zijn cliënt in staat te stellen de juiste afweging te maken en te beslissen wat te doen, maar hij niet in zodanige mate tekort is geschoten in de verstrekking van informatie aan zijn cliënt dat hem een sanctie dient te worden opgelegd.

7 Beslissing

Verklaart het beroep van appellant ongegrond;
Bevestigt de beslissing van de Raad van Toezicht van 6 april 2001.

Aldus gedaan te Rijswijk (Z.H.) 17 september 2002 door mr. J.L. Driessen, plv. voorzitter, mr. C. van Nievelt en ir. L.C. de Bruijn, leden van de Raad van Beroep, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.P. van Rooden, secretaris van de Raad.

mr. J.L. Driessen
A.P. van Rooden

mr.

